

T.a.v.

Michaël van Vloten fonds

Eindverslag Traineeship Traumageriatrie Jochem Raats

Boston

Augustus 2023- April 2024

Harvard Medical School Orthopedic Trauma Initiative

In het afgelopen jaar heb ik bij de orthopedische onderzoeksgroepen van Brigham and Women's hospital en Mass General Hospital onderzoek mogen doen. Samen met een collega trainee, Noa Ponds, werd ik begeleid door orthopedisch trauma chirurg dr. Michael J. Weaver.

Wij hebben ons gericht op de traumageriatrie; het raakvlak van traumachirurgie en geriatrie. Veel van mijn onderzoek heeft zich gericht op de ervaring van ouderen na chirurgie voor een heupfractuur, met extra aandacht voor de rol van naasten/mantelzorgers. Omdat de zorg voor ouderen ook in Amerika multidisciplenair is (in ieder geval in academische centra), was er samenwerking met verschillende specialisten nodig, wat mogelijk was door de contacten van onze begeleider. Het werken met mede-auteurs uit hetzelfde centrum (geriater, chirurg, statisticus) en andere centra (o.a. uit Californië, Texas, Israël en Denemarken) heeft mij ook geleerd hoe waardevol het is om het juiste 'team' samen te stellen voor een bepaald project. In de dagelijkse praktijk hield ik mij bezig met verschillende soorten klinisch onderzoek, waarbij ik gebruik kon maken van patiëntendossiers, grote nationale databases, en de drukke trauma-poli's over meerdere ziekenhuislocaties in Boston.

Vroeg in mijn stage kreeg ik de mogelijkheid om met het trauma team mee te gaan naar het jaarlijkse Orthopedic Trauma Association (OTA) congress, dit maal in Seattle. Erg inspirerend om dit congress aan de start van mijn tijd in Amerika bij te kunnen wonen. Er was ook inbreng van mijn groep uit Boston, en een verassend grote vertegenwoordiging van Nederlanders. Momenteel zijn een aantal van mijn manuscripten ingestuurd voor de volgende editie van de OTA, die in 2024 in Montréal zal plaatsvinden.

Ook zijn er meerdere manuscripten ingediend voor publicatie bij verschillende bladen, die goed weergeven met welke onderwerpen ik mij bezig heb gehouden:

1. Beyond Mortality: Severely Frail Femur Fracture Patients Can Regain Independence after Surgery (<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/38892908/>)
2. Total expenditure and out-of-pocket costs for lower extremity fracture patients have increased disproportionately compared to uninjured controls over the past 10 years: a Medical Expenditure Panel Survey analysis. (*Under review*)
3. Consenting patients via healthcare proxies does not delay surgery in older adult hip fracture patients (*Under review*)
4. Agreement Between Patient- and Proxy-reported Outcome Measures in Musculoskeletal Trauma and Injury: a Scoping Review (*Under review*)
5. Proxy-reported outcomes accurately reflect objective patient-reported outcomes in older adult patients with traumatic orthopaedic injuries (*Ready for submission*)
6. Frailty Index predicts adverse short- and long-term outcomes in older adult rib fracture patients (*Ready for submission*)

Doelstellingen

Mijn ambitie was om een eerste ervaring op te doen met klinisch onderzoek, en aan de hand hier van te beslissen of een PhD traject bij mij zou passen. De periode in Boston is mij enorm bevallen, en ik ben momenteel een plan aan het opstellen om dit werk voort te zetten in Nederland (als PhD student). Uiteindelijk hoop ik, na nog een periode als ANIOS in een Nederlands ziekenhuis, in te stromen bij de huisartsopleiding.

Mijn tijd in het buitenland heeft mij geleerd om in een nieuwe omgeving contacten op te doen, en zelfstandig projecten op te zetten. Hiernaast heb ik een nieuw perspectief op het Amerikaans (en Nederlands) zorgsysteem gehad, met een hernieuwde waardering voor de structuur uit ons land. Mijn tijd in Boston is ook redelijk productief geweest; met het aantal artikelen (die deels nog onder review zijn) zal ik een mooie basis voor een promotietraject hebben.

Verhuizen en vrije tijd

Een nieuwe stad en cultuur leren kennen was een mooie ervaring. Beetje bij beetje ben ik mij thuis gaan voelen in deze stad, en door alle interacties en uitstapjes heb ik het New England gebied goed leren kennen. Het wegvallen van alle (sociale) verplichtingen geeft veel vrijheid, en ruimte om nieuwe contacten op te doen. In Boston is een grote groep Nederlandse studenten, maar door sport heb ik ook een aantal Amerikaanse contacten opgedaan.

De huisvesting in Boston was een uitdaging. Door de hoge huurprijzen ben ik gaan wonen in een grensgebied tussen een zeer chique wijk, en een wijk waar segregatie en de opioïden crises goed merkbaar waren. Echt onveilig is Boston nergens, maar dit heeft mijn ogen voor de ongelijkheid in dit land wel geopend.

Dankwoord

Ik wil het Michaël van Vloten fonds hartelijk bedanken voor de ondersteuning van mijn tijd in Boston. Zonder ondersteuning was deze onvergetelijke tijd niet mogelijk geweest, een periode die ik in mijn toekomstige persoonlijke en professionele leven zal koesteren.

